

17. mai-tanker

Hjemme hos oss har alltid 17. mai og Julaften hatt den samme magiske stemningen for våre nå store barn. De har gledet seg stort og hatt nedtelling av dagene før Norges festdag. Dagen med stor D, med glede, forventning og høytid hvor en hel nasjon går sammen for å feire!

17. mai som er en hyllest til grunnloven, til friheten, til freden, til flagget og våren. Ja, til alt det fine vi eier og vokter sammen, vi som bor her i vårt kjære lille Norge.

De siste årene har det vært skrevet leserinnlegg angående bruk av andre nasjoners flagg i barnetoget, og hvor flere er negative til alle andre flagg enn det norske. Det har jeg hatt mange tanker rundt. For når jeg står der i Ibsenparken med solbriller og lommetørklet klart til bruk og ser på barna som holder hender og svinger flaggene sine, da fylles hjertet av håp og glede. Håp for at våre nye landsmenn skal integreres og føle at de hører til, glede over barn som liker og aksepterer uten tanke på hudfarge og religioner.

17. mai har sine tradisjoner, men det betyr ikke at en ikke kan skape sine egne og fylle dagen med sitt eget. Tenk for en fantastisk følelse av frihet og lykke, og få gå hånd i hånd med sin beste venn med eget nasjonalflagg. Marsjerende under skolefanen uten å være redd for represalier av noen slag, hvis en selv eller familien har vært utsatt for dette tidligere.

Ja, bare det å gå i barnetoget med nye klær og sko som garanterer gnagsår, gå forbi fortauer fylt til randen av glade festpyntede voksne mennesker, som smiler og roper hurra, er en magisk følelse for de aller fleste barn.

Vi vet noe om den følelsen, fordi vår sønn gikk en stund på en barneskole som ikke hadde eget skoletog i barnetoget. Det var vondt å se både han og andre flotte festpyntede barn fra samme skole stå å se slukøret på barnetoget. Enda mer smertefullt å være foreldre når han ikke ønsket seg verken sekkeløp, potetløp, is eller pølser, men bare ville hjem å legge seg etter toget. Første 17. mai på ny skole kan ikke beskrives med ord, da han smilte stolt og vinket til oss på sidelinjen. Det øyeblikket er ikke en lottogevinst verdig.

Men i morgen er det atter 17. mai, og jeg skal stå på min faste plass i Ibsenparken og vinke med flagget til barnetoget, som går forbi. Tårene vil sprette under solbrillene når jeg hører skolekorpene spille, ser en liten trommis som får det til, en utholdende russ som har vært våken i fjorten dager, men allikevel tar korpssjakka over den møkkete russebuksa og spiller med i 17. mai sangen...

”Tenk at nå er dagen her, som jeg har lengtet etter.

Jeg skal gå i toget, og jeg er så glad.

**Du kan tro jeg skal nok synge ut av alle krefter,
svinge flagget mitt og rope høyt hurra!”**

Gratulerer med dagen, Telemark!